

[Helle Degn]

Men så synes jeg, man skal stå ved, at man selv er årsag til og selv må tage konsekvensen af, at man ikke vil bevilge støtte, og at man må se teaterforeninger rundt omkring i landet lukke. Så har man ét sted at rette den henvendelse, og det er til Venstre og Konservative. Ikke mindst de Radikale bærer et medansvar for, at finansloven og bevillingerne ser ud, som de gør. Jeg havde håbet og ønsket for teaterforeningerne, at det kunne komme til at se anderledes ud.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg har haft lejlighed til at drøfte de her spørgsmål med både de Konservative og Venstres ordførere i en lidt anden sammenhæng. Vi har drøftet præcis de her forhold nogle gange, og jeg genkender to elementer fra de tidligere overvejelser, nemlig de gode viljer og erkendelsen af de rent faktiske problemer, der ligger med de øgede omkostninger.

Men så glipper erindrungen, for alle de forbehold, der nu kommer, knyttet til de gode viljer og knyttet til erkendelsen af de faktiske problemer, har jeg ikke hørt om før. Hvad er forklaringen på, at der nu lige pludselig må tages forbehold for det ene og for det andet, så mange forbehold, at det ikke kan løses, som jeg havde fornemmelsen af at man tidligere har været indstillet på? Hvad er det, der er sket?

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Jeg synes, fru Helle Degn ligesom maler fanden på væggen, som om de danske teaterforeninger lukker over en bred front. Jeg kender nu en del af dem. Jeg ved, at de piber, fordi forestillingspriserne vitterlig er blevet høje de sidste år, men vi må også sige, at billetpriserne først det sidste år har fået en ekstra tand. Jeg mener, der er ingen grund til at sige, at de lukker over en bred front. Det gør de ikke. De klarer fint denne vinter. Det bliver måske lidt andre forestillinger, end de plejer at have, til lidt lavere priser, og det må det turnerende teater tage hensyn til.

Der er vilje til igennem den nye teaterlov at skabe bedre balance mellem de teatermidler, der gives nogle steder, og teatermidlerne

til det turnerende, rejsende teater, og det synes jeg er meget væsentligt. Jeg vil også sige, at der er vilje til at prøve, om vi kan klare noget af det allerede i 1988 med de budgetter, ministeren lægger frem.

Der er ikke noget som helst forbehold med hensyn til den langsigtede målsætning, at sikre teaterlivet i provinsen.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg er da glad for, at hr. Søren Hansen kan huske, at vi har talt om disse ting før, og jeg er da glad for, at han kan genkende både de gode viljer og vores forståelse for Det Rejsende Teaters omkostninger. Jeg har også tidligere udtrykt, at Det Rejsende Teater bør sidestilles med det stationære teater. Dette, at Det Rejsende Teater er på hjul, bør ophæves i forhold til det stationære teater, fordi det giver nogle ekstraomkostninger at være på hjul. Det arbejder Det Konservative Folkeparti for. Det har vi udtrykt klart i vores kulturprogram at vi ønsker, så jeg er da glad for at vide, at hr. Søren Hansen både læser og hører, hvad vi foretager os.

Men der er en tredje ting, hr. Søren Hansen ikke helt har fået med, når vi har talt sammen, og det er de økonomiske forbehold, som altid er blevet nævnt. Teaterområdet er en del af kulturområdet, og kulturområdet er en del af hele samfundsområdet. Det vil sige, at vi ikke kan komme flere penge ind i dette uden at tage fra noget andet og, hvis vi skal gøre det i 1987, noget andet inden for kulturområdet. Man må være så venlig at anvise os, hvad det er, vi så skal tage inden for kulturområdet, hvorfra vi skal tage de 3 mill. kr., og hvilken del af kulturområdet det er, der ikke skal have dem i 1987.

Men skulle det være muligt at finde pengene i 1987, er der ingen, der vil være glade end jeg. Jeg har bare ikke selv kunnet finde dem.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Når man lytter til debatterne her i salen, kan man til sidst ikke undgå at få det indtryk, at totalrammebudgetterne er ikke bare noget, man har af økonomiske grunde. Det er også noget, man har fået, fordi man så har